

Pasaje din MANA

21 septembrie

Iov 3:13:

13 Acum aş fi culcat, aş fi liniştit, aş dormi şi m-aş odihni

Iov 14:2,5,7-14,19-21:

2 Se naşte şi e tăiat ca o floare; fuge şi pierе ca o umbră. ...

...

5 Dacă zilele lui sunt hotărâte, dacă i-ai numărat lunile, dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece, ...

...

7 Un copac şi tot are nădejde, căci, când este tăiat, odrăseşte din nou

și iar dă lăstari.

8 Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi piere trunchiul în țărână,

9 înverzește iarăși de mirosul apei și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.

10 Dar omul, când moare, rămâne întins. Omul, când își dă sufletul, unde mai este?

11 Cum pier apele din lacuri și cum seacă și se usucă râurile,

12 așa se culcă și omul și nu se mai scoală; cât vor fi cerurile, nu se mai deșteaptă și nu se mai scoală din somnul lui.

13 Ah, de m-ai ascunde în Locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți va

trece mânia și de mi-ai rându-i o
vreme când îți vei aduce iarăși
aminte de mine!

14 Dacă omul, odată mort, ar putea
să mai învieze, aș mai trage nădejde
în tot timpul suferințelor mele, până
mi se va schimba starea în care mă
găsesc. ...

...

19 cum este mâncată piatra de ape
și cum este luat pământul de râu,
așa nimicești Tu nădejdea omului.

20 Îl urmărești întruna și se duce; îi
schimonosești fața și apoi îi dai
drumul.

21 De ajung fiii lui la cinste, el nu
știe nimic; de sunt înjosiți, habar n-
are.

Iov 17:13-16:

13 Când Locuința morților o aștept
ca locuință, când în întuneric îmi voi
înălța culcușul;

14 când strig gropii: 'Tu ești tatăl
meu!' Și viermilor: 'Voi sunteți mama
și sora mea!'

15 Unde mai este atunci nădejdea
mea? Și cine mai poate vedea
nădejdea mea?

16 Ea se va coborî cu mine la porțile
Locuinței morților, când vom merge
împreună să ne odihnim în țărână."

Iov 21:23-26,32-33:

23 Unul moare în mijlocul propășirii,
păcii și fericirii,

24 cu coapsele încărcate de grăsime și măduva oaselor plină de suc.

25 Altul moare cu amărăciunea în suflet, fără să se fi bucurat de vreo fericire,

26 și amândoi adorm în țărână, amândoi sunt mâncați de viermi. ...

...

32 Este dus la groapă și i se pune o strajă la mormânt.

33 Bulgării din vale îi sunt mai ușori, căci toți oamenii merg după el și o mulțime îi merge înainte.

Iov 38:17:

17 Ți s-au deschis porțile morții?

Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?

Ps. 3:6:

6 Nu mă tem de zecile de mii de popoare care mă împresoară din toate părțile.

Rom. 5:12,14,17:

12 De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit... ..

...

14 Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare

a Celui ce avea să vină. ...

...

17 Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii vor domni în viață prin Acel Unul singur, care este Isus Hristos!)

Osea 13:14:

14 Îi voi răscumpăra din mâna Locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte. Moarte, unde îți este ciurma? Locuință a morților, unde îți este nimicirea? Căința este ascunsă de privirile Mele!”

1 Cor. 15:21-23,26,41-58:

21 Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.

22 Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos,

23 dar fiecare la rândul cetei lui.

Hristos este cel dintâi rod, apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.

...

...

26 Vrajmașul cel din urmă care va fi nimicit va fi moartea. ...

...

41 Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii și alta este strălucirea stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea.

42 Așa este și învierea morților.

Trupul este semănat în putrezire și înviază în neputrezire;

43 este semănat în ocară și înviază în slavă; este semănat în neputință și înviază în putere.

44 Este semănat trup firesc și înviază trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc.

45 De aceea este scris: „Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu.” Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.

46 Dar întâi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc vine pe urmă.

47 Omul dintâi este din pământ,

pământesc; omul al doilea este din cer.

48 Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești.

49 Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.

50 Ce spun eu, fraților, este că nu pot carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, și că putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.

51 Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

52 într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță.

Trâmbița va suna, morții vor învia

nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați.

53 Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

54 Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris:
„Moartea a fost înghițită de biruință.

55 Unde îți este biruința, moarte?
Unde îți este boldul, moarte?”

56 Boldul morții este păcatul și puterea păcatului este Legea.

57 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin

Domnul nostru Isus Hristos!

58 De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.

1 Tes. 4:13-17:

13 Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

14 Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.

15 Iată, în adevăr, ce vă spunem prin

Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

16 Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.

17 Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Apoc. 1:18:

18 Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile

morții și ale Locuinței morților.

Rom. 14:8:

8 Căci, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

Filip. 1:21:

21 Căci, pentru mine, a trăi este Hristos și a muri este un câștig.

Evr. 13:14:

14 Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.

Ps. 27:1:

1 Un psalm al lui David Domnul este lumina și mântuirea mea. De cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele. De cine să-mi fie frică?

Ps. 56:4,11:

4 Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui. Mă încred în Dumnezeu și nu mă tem de nimic. Ce pot să-mi facă niște oameni? ...

...

11 Mă încred în Dumnezeu și nu mă tem de nimic. Ce pot să-mi facă niște oameni?

Ps. 118:6:

6 Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă

niște oameni?

Ps. 44:19:

19 ca să ne zdrobești în locuința
șacalilor și să ne acoperi cu umbra
morții.

Rom. 8:15:

15 Și voi n-ați primit un duh de robie,
ca să mai aveți frică, ci ați primit un
duh de înfiere, care ne face să
strigăm: „Ava!”, adică „Tată!”